A sírásodat hagyd nyugodtan abba
A kapuk mögött visszaállt a rend
Ne sírj, oly lágyan jár a szél
Róma, s a Via Appia felett.

R.: Péter, ne sírj! Mert Jézus megbocsájt!
Péter, ne sírj! Hisz tudod, hogy megbocsájt!

A gyengeségünk néha úgy esik ránk
Mint kisgyermekre esti félelem
A gyengeségért mindig büntetés jár
De büntetésed nem sújt, fölemel. /R.

Reménytelen a bűn után az élet
Hogy mégis élsz, már alig hiszed el
Alig hiszed, hogy nem lett akkor vége
Csak egyet tudsz, a hulló könnyedet. /R.